

Nasıl Bir Eğitim?

Öğrenmeyi Öğrenme ve Yaratıcılık...

Tuncay ŞAMDAN

“Çocuklarını büyüklerinden çok düşünen, koruyan, esirgeyen ve onları sağlıklı yetiştiren bir ulustur ki yarınlarını daha iyiye, daha güzele, gözü arkada kalmadan teslim edebilir.”

M. Kemal ATATÜRK

Günümüz bilgi toplumunda **eğitimin amacı** pek çok eğitim bilimcinin ifade ettiği gibi **“bilgi edinmek ya da öğrenci davranışlarında toplum tarafından kabul gören istendik davranış değişikliklerinin oluşturulduğu bir süreç”** değil, **“öğrencilere öğrenme arzusunu, bilgiye ulaşma yollarını ve aklını kullanabilmeyi öğretme sürecidir.”**

Gerek SBS ve YGS gibi ulusal sınavlarda öğrencilerimizin aldığı sonuçlar gerekse PISA 2003, 2006 ve 2009 gibi uluslararası öğrenci değerlendirme sınavlarında Fen Bilimleri, Matematik ve Okuma becerilerinde OECD ülkeleri arasında son sıralarda yer almamız Türk Milli Eğitim Sisteminde hala ciddi bir nitelik sorunu ve köklü bir reform ihtiyacı olduğunu ortaya koymaktadır. Pek çok AB ülkesi ile kıyaslandığında okullarımızda öğrencilere aktarılan bilgi miktarı çok daha fazla olmasına rağmen ne yazık ki niteliksel anlamda istediğimiz düzeyde değiliz. Bu nedenle çağın ve toplumun gereksinimlerini dikkate alarak eğitime yeni bir bakış açısı getirmek ve şu iki temel sorunu çok geç olmadan çözmek zorundayız.

√ Çok bilgi aktarılan değil, bilgiye nasıl ulaşacağını bilen ve eleştirel düşünebilen bireyler yetiştirmek.

√ Tek tip insan modeli yetiştirmeyi bırakıp, bireyi özgürleştiren, yaratıcılığı destekleyen, bireysel farklılıkları ve çağın gereksinimlerini dikkate alan bir eğitim modeline geçmek.

“50 yıl önce okulda öğretilen bilginin yaklaşık % 75’i kullanılırken, günümüzde bu oran % 2’lere kadar düşmüştür. ABD eğitim eski bakanı R.Riley’e göre 2010 yılında en çok talep edilen 10 meslek 2004 yılında yoktu. Bu nedenle, öğrencilerimizi belki de henüz var olmayan meslekler için,

gelecekte ortaya çıkabilecek problemleri çözmek için ya da henüz keşfedilmemiş teknolojileri kullanmak için yetiştiriyoruz. (Z.Selçuk)”

Bu nedenle bilginin çok çabuk eskidiği günümüz bilgi toplumunda eğitim kurumlarının işlevi, öğrencilere çok fazla bilgi yüklemek değil; bilgiye nasıl ulaşabileceğini bilen, bilgiyi kendi akıl süzgecinden geçirerek yeniden yorumlayabilecek ve günlük yaşama yansıtabilecek, öz saygısı yüksek, yeteneklerinin sınırlarını bilen, hoşgörü sahibi, empati kurabilen, sosyal sorumluluklarının bilincinde olan, sorun çözme becerileri gelişmiş, yabancı dil bilen, yurt ve dünya sorunlarına duyarlı bireyler yetiştirmek olmalıdır.

Ünlü düşünür Confucius’un “ Bana söylersen unutulurum, gösterirsen anımsayabilirim ama öğrenme sürecine beni de katarsan anlarım ve öğrenirim” özdeyişinden hareketle, öğrencilerimize sadece bilgiyi aktaran bir sisteme değil, onları öğrenmenin merkezine koyan, yaratıcılıklarını ortaya çıkarıp geliştirmelerine yani dünyayı kendi renklerine boyamalarına imkan veren, kitaplardan korkan değil kitapların mucizesini bilen ve öğrenmeyi öğretebilen bir eğitim sistemine ihtiyaç var. Eğitim politikasının genel çerçevesi Milli Eğitim Bakanlığı tarafından belirlense de okullar, öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate alan, yaratıcılıklarını ortaya çıkarıp geliştiren, bilişsel, duygusal ve sosyal yönden gelişmelerine imkan tanıyan bir eğitim modeli sunmalıdır.

Sonuç olarak, eğitim sistemimiz yeni bir bakış açısıyla; demokrasinin değerlerini içselleştirmiş; bilimde, sanatta, sporda çağdaş dünyaya yeni değerler katabilecek ve iz bırakabilecek yaratıcı, eleştirel düşünebilen, özgür bireyler yetiştirebilmeli ki çağı yakalayıp uygar uluslar seviyesine çıkabilelim. Atatürk’ün dediği gibi ancak

“Çocuklarını büyüklerinden çok düşünen, koruyan, esirgeyen ve onları sağlıklı yetiştiren bir ulustur ki yarınlarını daha iyiye, daha güzele, gözü arkada kalmadan teslim edebilir.”